

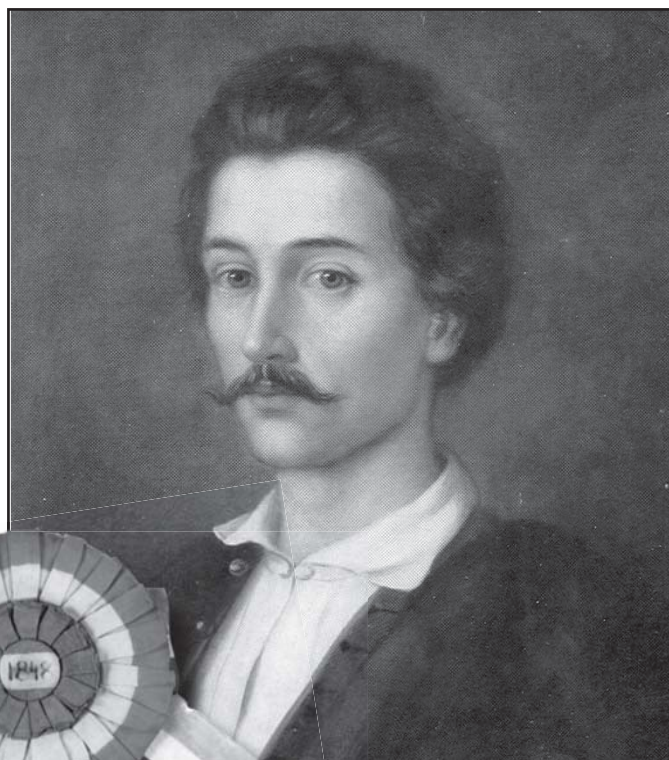

HÍRNÖK

A csallóközsütörtökiek lapja

IV. évfolyam 1. szám

2008. március

Utassy József

Zúg Március

Én szemfedőlapod lerántom:
kelj föl és járj, Petőfi Sándor!
Zúg Március, záporos fény ver,
suhog a zászlós tűz a vérben.
Hüvelyét veszti, brong a kardlap:
úgy kelj föl, mint forradalmad!
Szedd össze csontjait, barátom:
lopnak a bőség kosarából,
a jognak asztalánál lopnak,
népek nevében! S te halott vagy?!
Holnap a szellem napvilágát
roppantják ránk a hétszer gyávák.
Talpra, Petőfi! Sírodat rázom:
szólj még egyszer a szabadságról!

József Attila

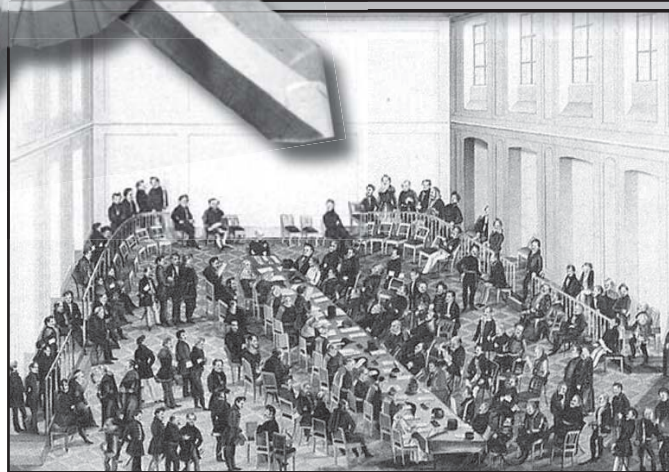
Petőfi tüze

Falvát megőrült népe lerombolá,
Házunk az nincs, fél fal, ha mi megmaradt,
Gonosz Tél van s e kis családnak
Tüze, Petőfi - az Eszme: hol van?

Petőfi Sándor, Tégedet ünnepel
A jajgató nép s a süket Elnyomás,
De nagy lelked tüzét, az Eszmét,
Cifra, hideg lobogás takarja.

Ó, ünnepelvén, mélyre temetnek el!
Petőfi Sándor, ámde azért nyugodj:
Az Eszme ég az elnyomottak
Büszke szívében örök dalodra.

És égni fog, mert nagy hitem ójja meg:
Világszabadság! - így köszönök, Vezér,
S örömtelen tizennyolc évem
Szent lobogója elődbe hajlik.

Békés és örömteli húsvéti
Ünnepeket kíván minden-
kinek a községi hivatal
és a helyi
önkormányzat!

Emlékeztető, erőt adó ünnepeink

Vannak napok, melyek nem szállnak el, De az idő végéig megmaradnak, Mint csillagok ragyognak boldogan, S fényt szórnak minden születőtavasznak.” A nemzeti ünnepeknek kettő arcuk van: egy múltat és egy jelent idéző A megidézett történelmi eseményhez való személyes viszonyunk ismereteink, érzelmeink, értékrendünk függvényében alakul, és szerepet játszik abban, hogy mit jelent számunkra az ünnepi megemlékezés.

Nemzeti ünnepeink, így az 1848-49-es forradalomról és szabadságharcról való emlékezések lehetőséget kínálnak faluközösségünk erősítésére. Az egykori eseményekre való emlékezés építheti a múltból a jelenbe vezető utat, s megpróbáljuk kiolvasni belőle a mának szóló üzenetet.

A nemzeti ünnepekről való iskolai megemlékezések a történelemoktatással együtt a történelmi emlékezet forrásai – így meghatározó szerepet játszanak, s az évről évre való megemlékezések bevésik a felnövekvő nemzedékek tudatába a közös múlt értékeit.

A Csemadok csallóközscsütörtöki alapszervezete közösen a helyi alapiskolával már hagyományosan irodalmi összeállítással emlékezik meg erről a fontos, kiemelkedő nemzeti ünnepről.

„Március 15 – ről ismerjük el, hogy szükséges nap volt. Szükség volt egy napra, mely lökést adhatott az időnek, mely a nemzetet évtizedekkel előre vitte.“ E szavakat Jókai Mór írta, és ez a megállapítása ma is igaz. A megemlékezés a hagyományoknak megfelelően a helyi alapiskola folyosóján zajlott. A nyitó beszédben az iskola nyolcadikos diákjai saját írásaikból olvastak fel, melyben hangsúlyozták az ünnep fontosságát.

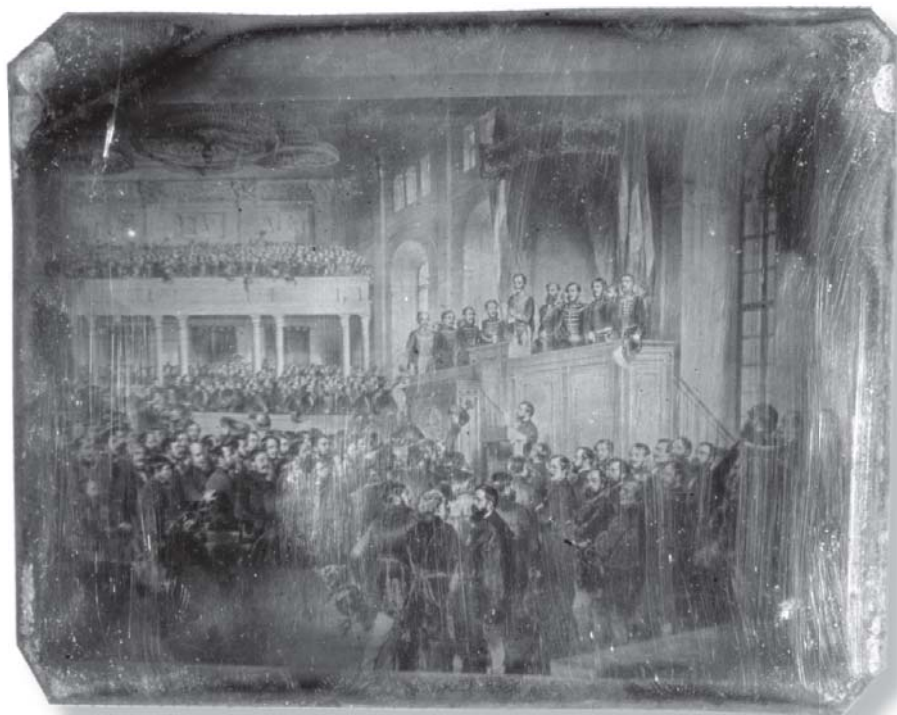
Minden nemzet életében vannak fordulópontok, amelyek hosszú időre kijelölik annak sorsát. Kijelölik azt a pályát, amelyen hosszú ideig járni lehet, és járni kell. 1848 március 15-e egy ilyen pillanat volt, emlékezzünk tehát. A bevezető szavak után meghallgattuk a Tű

márciusa című zenés irodalmi összeállítást a felsőtagozatosok előadásában. Felcsendültek az ismerős dalok, Petőfi és Jókai személyének megelevenítésével mindnyájunk előtt felelevenedtek azok a velük kapcsolatos események és jellemzővonások, amelyek a történelem- és irodalomórákról már jól ismertek.

Az iskolai ünnepekre szinte minden alkalommal ellátogatnak volt tanítványaink is. Ebben az évben több volt diákunkkal is volt alkalmam elbeszélgetni, s emlékezéseik bizonyítékul szolgáltak, egyszerűs mind megerősítettek abbéli hitemben, hogy a helyi magyarságot összetartó Csemadok munkájának lesz jövője, ami megéri a sok és mindennapi iskolai munkát,

ad a további közösségformáló és iskolai munkához.

„Amikor még diákok voltunk, nagyon készültünk március 15 – re. Ugyan a tanítónéni állította össze az ünnepi műsort, de mi voltunk a főszereplő. s ez hihetetlen élmény volt. S lelkesen készítettük együtt a nemzeti színű kokárdákat is, ami külön élményt nyújtott, amikor a nagy napon egymás mellére tűhettük. S mert hibátlanul szavaltunk, igazán büszkék voltunk magunkra. Úgy éreztük, egy kicsit mi is hőssé váltunk azon a napon. Kicsit olyanokká váltunk, mint Petőfi, Kossuth, Táncsics. Az ünneppel való találkozás első helyszíne számunkra az iskola volt. Itt ismerkedtünk meg a tör-

a műsorokra való felkészítést, a gyakorlat, az iskolai tananyagot túl nyújtott ismereteket.

A beszélgetések volt diákjainkkal nagy hatással voltak rám, ne csodálkozzon hát senki, ha az idejünkről gondolkodva éppen az ő szavaik járnak eszemben, s úgy érzem érdemes őket közreadni. Hiszen ők több év távlatából is meghatóan emlékeztek a hajdani műsorokra, a közös ünnepségre, ami új erő és hitet

ténelmi eseményekkel, itt éltük át az ünnep hangulatát, s így tudjuk majd mi is továbbadni gyerekeinknek. Köszönjük.“

Mi meg köszönjük Nektek, kedves volt diákjaink, hogy így – emlékezve is – őrzitek, éltetitek nemzeti hagyományainkat és erő adtok a megkezdett út folytatásához, a folytonossághoz, ami éltetőereje, minden kis- és nagyközösségnek.

A Húsvét öröme

Krisztus feltámadt! Krisztus valóban feltámadt!

Ezért ujjong a világmindenség, a föld is örvend és vígság tölti el az Egyházat, mert „fölséges nagy Királyunk győzelmét” hirdeti az angyalok kórusa, Isten csodálatos művei és Isten szabadítását magasztalja a „nép szent éneke”.

Húsvét örömeke ujjongó és örömtől túlcsonduló szavai megfogalmazzák ennek a legszentebb Éjszakának titkát, mindannyiunknak szóló örömeit. Királyunk Jézus győzött a bűn árnyán, a halálon. Isten Jézusban újjáteremtette az első eget és az első földet, melyet a bűn megromlott. „Óáltala, ővele és őbenne” új ég és új föld érkezett hozzánk. Ezért a nem szűnő öröm és ujjongás, melyben ma éjszaka is részünk van, hiszen „Jézus Krisztus tegnap és ma ugyanaz, Ő a kezdet és a vég, Ő az alfa és az Ómega. Ővé az idő”, a miénk is és Krisztus „szent és dicsőséges sebhelyei által megőriz és megvéd minket” ennek az esztendőnek húsvétján is.

Ünneplésünket napnyugta után kezdjük, hogy sötétségünket bevilágítsa a megáldott tűzről gyújtott húsvéti gyertya, Krisztus világossága. Krisztus lángját hozzuk-vigyük a templomba, s legyen általa világosság. Majd a Húsvéti gyertya, Krisztus feltámadása fényében és értelmezésében olvassuk az Írás öszövétségi szakaszait, az előképeket, amelyek előre jelezték a beteljesedést, azt a léírhatatlan újat, amit Isten Jézus Krisztus feltámadásában a teremtésnek, az emberiségnek ajándékozott. „Mert semmit

sem érne földi életünk, ha a megváltás ránk nem árad.”

A megváltás keresztségünk révén árad ránk. Pál apostol tanítását hallottuk: „Mi, akik Krisztus Jézusra megkeresztelkedtünk, az ő halálára keresztelkedtünk meg. A keresztségben ugyanis eltemetkeztünk vele együtt a halálba, hogy miként Krisztus az Atya dicsőségére feltámadt a halálból, úgy mi is új életre keljünk.... Hiszen tudjuk, hogy a régi embert bennünk azért feszíteték keresztre, hogy e bűnös test elpusztuljon, és ne szolgáljunk többé a bűnnek. Aki így meghalt, megszabadult a bűntől.

Ha Krisztussal meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt élünk is.... Úgy tekintések tehát magatokat, mint akik meghaltatok a bűnnek, és most az Istennek éltek, a mi Urunk Jézus Krisztusban.”

Évről évre részesülünk az újjáteremtés látomásában, egyúttal lehetőségében: Jézus Krisztusban, az új Ádámban a könyörülő Atya új életet ajánl fel és ajándékoz nekünk, hogy mindaz, aki benne, Jézus Krisztusban él már ne önmagának, hanem neki éljen, aki értünk meghalt és feltámadott.

Mindannyian, emlékezve és imádságban a Lelket kérve, a keresztségben, a bér-málásban és az Oltáriszentségben kapott kegyelmet, az „első, a kezdeti szeretet kegyelmét” akarjuk felszítani magunkban, hogy fény, biztonság, Krisztus útja lehessünk testvéreinknek környezetünkben, világunkban.

Mi a küldetésünk környezetünkben és világunkban nekünk, megkeresztelkedetteknek? Olyannak tanúsítása, amely technikailag nem állítható elő: személyesen és szentül élni Isten és egymás között. Az élet, a Jézus Krisztusban kapott élet. Másként élni, mint ahogy környezetünk teszi.

Milyen kihívásokat tartalmaz ez számunkra? A keresztény ember nem ismerheti a szenvedés megkerülésének útját, de ismerheti a szenvedésen átvető utat. A hitet és bizalmat abban, aki a szenvedésben is, sőt éppen a szenvedésben, rejtetten is mellette áll, és azon átszeli. Ez nem más, mint a szenvedésből engedelmeséget tanult és győzelemre jutott Krisztus.

Aztán további követelmény, amit a Krisztus utáni III. század elejéről származó Diognetosz levél így fogalmaz meg: „A keresztényeket sem területi, sem nyelvi szempontból, még faji szempontból sem lehet megkülönböztetni a többi embertől... Saját hazájukban laknak, de mégis jövevényként, mindenben részt vesznek polgárokként, de mindent elviselnek, mint idegenek... Testben vannak ugyan, de nem a test szerint élnek. A földön időznek, de a mennyben van polgárságuk. Engedelmeskednek a meghatározott törvényeknek, de életükkel felülmúlják a törvényeket. Mindenkit szeretnek, mindenki üldözi őket. Szegények és mégis sokakat gazdagítanak, tudnak bővelkedni és tudnak szűkölködni.... Egészen egyszerűen: ami a testben a lélek, azok a keresztények a világban.”

Arról kell hát beszélnünk, és arra kell példát adnunk, ami a személyes kapcsolatok örömeit jelenti. Olyan örömet és békeséget kell embertársainknak közvetítenünk, amelynek forrása nem a drog és egyéb függőségek. Meg kell becsülnünk környezetünket, a teremtett világ azon részét, amelyet azért kaptunk, hogy benne emberhez méltóan éljünk. Tisztelnünk kell minden embert, hisz minden ember Isten hasonlatosságát, reményben pedig Krisztus vonásait hordozza arcán. Szeretnünk kell embertársainkat, de nem csak szóval, hanem mindenekelőtt tettekkel és így örömeink is teljes lesz.

Ezen a legszentebb — húsvéti — éjszakán, amikor Isten Jézus feltámadásában mindent nekünk adott, válaszoljunk a minket meghívó és megvilágosító isteni szeretetre. Gyújtsuk meg szívünkben Húsvét örömtüzeit, és majd induljunk embertársaink közé a sokszor rideg és embertelen világunkba, s Jézus Krisztus húsvéti erejében legyünk lelke ennek a világnak!

Óry Péter polgármester szerint töretlenül fejlődhet Csallóközsütörtök

Kiegyensúlyozott a költségvetési terv

– *Polgármester úr, az országos lapok régiókkal foglalkozó írásai közül sok foglalkozik azzal, hogy egy-egy településnek még mindig nem készült el az idei évre a költségvetési terve, ezért akadoznak a beruházások, sőt, itt-ott veszélybe került egy-egy város, falu működése is. Csallóközsütörtökön, szerencsére, más a helyzet, elkészült a falu költségvetési terve, a kérdés az, mire lesz elég a pénz?*

– Az önkormányzati testület még januárban elfogadta a 2008-as esztendő költségvetési tervét, ami mintegy 32 millió korona kiadással számol. Nyilván, ennek többszörösét is el lehetne költeni, közhelynek számít a megállapítás, hogy pénzből sosincs elég, de kiegyensúlyozott költségvetést akartunk elfogadni, nem lenne jó adósságokba hajszolni a falut, ezért ennyinek kell elégnek lennie. A kiadásokat három nagy csoportba oszthatjuk, a költségek nagyjából egyharmadát az utak és a járdák felújítása, karbantartása emésztí majd fel – beleértve két autóbusszmegálló megépítését is, erről már sikerült megállapodnunk a régiófejlesztési minisztériummal. Igaz, az önrészen kívül további 870 ezer koronát kell előteremtenünk, de talán sikerül. Ahogy a Hírnök olvasói tudhatják, decemberben végrehajtási eljárást kezdeményeztünk az Agrobio Kft. ellen ingatlanadó tartozásai miatt, ami egyedi megoldás, a szomszédos falvak közül senki nem próbálta ki még a tartozás behajtásának ezt a módját. Nos, sikeres lett az exekúció, így csaknem 720 ezer koronával sikerült „gazdagítani” a falu kasszáját, de – mint említettem –, már meg is a helye. Ennek fejében viszont az út- és járdaépítési munkákat május végéig befejezhetjük. A másik nagy kiadási csomag az oktatásügy, több mint kilenc és fél millió koronát fordítunk erre a célra. A harmadik nagy kiadási területet röviden fenntartási költségnek nevezhetnénk, ebbe

a „csomagba” tartozik a községi hivatal működőképességének biztosítása mellett a közvilágítás finanszírozása, a hulladékgazdálkodás, a kultúra, a sport és a társadalmi szervezetek támogatása, a bérek és hasonló kiadások.

– *Azt mondja, a pénz sosem elég. Elhiszem, és tudom, spekulatív a kérdés, mégis felteszem: mire költene még szívesen?*

– Ha csak egy dolgot emelhetek ki, akkor azt mondom, az oktatásügyre. Tudom, ez a legkevésbé látványos beruházás, de a jövőszempontjából a legfontosabb. Hihetetlenül fontos, hogy gyermekeink valóban a huszonegyedik századra készüljenek fel, s ahhoz már aprócska korukban olyan szilárd tudásalapot kell szereznük, amelyre a későbbiek során építeni tudnak. Ez, persze, egyéni érdeke minden szülőnek, gyereknek, de faluközösségünk és kistérségünk, régiónk szempontjából is rendkívül fontos, hogy a felső csallóközi gyerekek szülőföldjükön, anyanyelvükön szerezhessék meg a különbözőtudományok alapjait. Ezért mondom, mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy megtarthassuk, megmentsek iskolánkat. Én remélem, hogy a csallóközsütörtökien kívül a regionalizmus jegyében ezt a szomszédos települések polgármesterei és lakosai is megértik, s összefogással tudjuk majd fejleszteni oktatási intézményeinket. Én örülök annak, hogy iskolánk pedagógusai hasonlóan éreznek és például a kiscsicsók esetében új oktatási módszert vezetnek be szeptember elsejétől, az úgynevezett otthonos iskolát, aminek a lényege, hogy a csemeték minden feladatukat elvégzik majd az iskolában, sem a szülőket, sem a gyerekeket nem terhelik majd a „házi feladatok”, sőt, a túlsúlyos iskolatáskát sem kell majd cipelniük a kicsiknek. Talán az új módszer megszólítja a szülőket a szomszédos falukban is, ott, ahol már nem működik iskola,

s a miénkbe íratják gyermekeiket. Erre gondolva már arról is beszéltünk, hogy esetleg ingyenes iskolabuszt indítanánk a szomszéd falvakkal együtt, amennyiben ilyenre szükség lenne, amennyiben a szomszédos falukból hozzánk kezdenének járni a gyerekek. Csak remélni tudom, hogy erőfeszítéseinket siker koronázza.

– *Sikeres lehet viszont már ebben az évben a csatornahálózat fejlesztése kapcsán az úgynevezett erzsébeti útig épült szakasz befejezése és működtetése.*

– Befejezőnek, s nem mondom, hogy nem örülök a beruházásnak, de kicsit keserű a száunk íze az önkormányzatban. Ennek a szakasznak az építését a Nyugat-szlovákiai Vízgazdálkodási Társasággal közösen végeztük. A csatornahálózat építésének első szakaszait viszont a szomszédos falvakkal együtt valósítottuk meg, együtt építettük fel a gombai víztisztító állomást is. Ezt a több tíz milliós vagyont szeretné szimbolikus egy koronáért megszerezni a Társaság valami furcsa logikával, mert aztán ő adná nekünk bérbe. Nyilvánvaló, hogy ebbe nem mentünk bele, nem vagyok hajlandó kiszolgáltatni a falut és bizonyos értelemben megbesteleníteni elődeim fáradozását, amit a csatornahálózat kiépítése kapcsán kifejtettek. A tisztességes együttműködés hiányának viszont az lehet az eredménye, hogy falunk lakossága két tarifa szerint fog fizetni a szennyvíz elvezetéséért, s azok, akiket az új csatornákra kötnek, többet fizetnek majd, mint azok, akik már korábban csatlakozhattak a hálózatra. Szeretnénk ezt elkerülni, folytatjuk a tárgyalásokat a vízgazdálkodási társasággal, de egyelőre igen távol állnak egymástól álláspontjaink.

– *Tényleg sajnálatos, hiszen környezetvédelmi beruházásról van szó, az meg napjainkban, a globális felmelegedés időszakában, korparancs.*

– Mi így is viszonyulunk a kérdéshez, azért is nem adjuk ki a kezünkől a falu

vagyont képező csatornákat. És fejleszteni is akarunk ezen a téren, más kérdés, hogy egyelőre szinte semmi esélyünk nincs arra, hogy például az ivóvízhálózatot ki tudjuk építeni, még az európai uniós alapokat sem tudjuk ilyen célból megpályázni. Én személyesen kezdeményeztem már a Magyar Koalíció Pártján keresztül, hogy foglalkozzanak a kérdéssel akár a parlamentben is, s ha kell, törvénymódosítással segítsék a kisebb falvak esélyeit az ilyen jellegű fejlesztések terén, majd meglátjuk, sikerrel jár-e javaslatunk. Viszont a környezetvédelmet más szempontból is komolyan vesszük, erre irányul több konkrét intézkedésünk, lépésünk, amelyeket már korábban megtettünk, meg az új kezdeményezéseink is. Ezért rendelünk 70 literes műanyagzsákokat a nem szokványos háztartási szemét gyűjtésére és elhordására, amely rendelkezést már az úgynevezett tavaszi nagytakarítások idején kihasználhatnak polgáraink, hiszen ezeket a zsákokat a kukákkal együtt szállítják majd el falunkból. De azért van községünkben 9 darab 1100 literes konténer is, amelyek a szelektív hulladékgyűjtést szolgálják, vagyis külön gyűjtheti falunk lakossága a papír-, az üveg- és a műanyag hulladékot. Sőt, a étolajszármazékot valamint az autóakkumulátorokat is külön gyűjtjük a község háza udvarán erre kijelölt helyen. Vagyis: mi is figyelünk környezetünkre. Nem mondom, hogy ezekkel a lehetőségekkel falunk lakossága tökéletesen élni tud, sok esetben nem tesznek különbséget az üveg és a műanyagflakonok között, amivel gyakorlatilag megakadályozzák, hogy az összegyűjtött hulladékot másodlagos nyersanyagként lehessen felhasználni, avagy ha mégis, csak drága „utószelktálást” követően, s az elhasznált étolajat sem hordják még a kijelölt helyre, pedig tilos a csatornába önteni, de a feltételek adottak, s hiszem, hogy csak időkérdése, mikor szokják meg az emberek az új lehetőségeket. Mindez azonban nem függ – nem függhet – össze azzal, hogy egy részvénytársaság a falu kárára akarja növelni vagyonát.

–Maradjunk a beruházásoknál, fejlesztéseknél, hiszen az önkormányzaton

és a vállalatokon kívül a falu lakossága is hozzájárulhat a község fejlesztéséhez, például családi házak építésével. Sikerült-e megteremtetni egy esetleges tömeges családi házépítés feltételeit a faluban? Egyáltalán: milyen a „beruházó kedv” ilyen szempontból a faluban?

– Bonyolult kérdés, de örülök, hogy rákérdezt. Egyfelől van érdeklődés a családi házak építése és egyéb fejlesztések iránt, csak – sajnálatos módon – polgáraink sokszor megfélemlenek még arról, hogy 2006-tól érvényben van Csallóközcsütörtök területfejlesztési terve, amely pontos keretet szab az ilyen tevékenységnek. Kimondja például, hogy új családi ház építését minimum hatszáz négyzetméteres területen szabad megvalósítani, s csak ott, ahol az ilyen fejlesztéssel számoltak a falu vezetői. Minthogy

ezt sokan nem tudatosítják, előfordulnak olyan szerencsétlen helyzetek, hogy a család nekifog az építkezésnek a már beépített telken, mondjuk a kertben akarják felhúzni a szülő gyermeküknek a saját házat, aztán csalódnuk kell, mert az ilyen építkezéseket kénytelenek vagyunk leállítani. Csak azt tudom mondani, hogy falunk lakói bármikor jelentkezhetnek ilyen vagy hasonló helyzetben a község házában és szívesen adunk felvilágosítást a fejlesztési vagy átépítési feltételekről, hiszen senkinek sem jó, ha már a megkezdett munkálatokat kell leállítani, de – ahogy mondani szokás – a szabály, az szabály, s azt mindenkinek be kell tartani. Ami az első kérdést illeti, vagyis a házépítés feltételeinek kialakítására, új telkek kimérésére vonatkozik, nem várt esemény húzta keresztül számításainkat, s hozzáteszem: olyan, amelyre semmilyen módon nem tudtunk hatni. Szlovákia új egyházmegyéinek kialakítása gördített akadályt fejlesztéseinknek. Községünk is azon települések közé tartozik, amely egy újonnan kialakított egyházmegyéhez, nevezetesen a Pozsonyi Főegyházmegyéhez tartozik február 14-étől, ennél fogva azok a megállapodások, amelyeket Parák László tisztelendő úr hathatós segítségével sikerült az elmúlt hónapokban megkötnünk a nagyszombati püspökséggel, érvényüket veszítették. A megállapodás kétirányú volt, részben telekcsere-t tervezünk az egyházzal, s a megszerzett területeket akartuk kimérni a fiataloknak építkezés céljából, részben az egykori iskolaépületére vonatkozott, amelyet bérbe vettünk volna az egyháztól, s tatarozás után közcélokra használtunk volna. Nem mondtunk le egyik célunkról sem, de – sajnálatos módon – arról sem számolhatok be, hogy mikor kezdőnek a tatarozási munkák, illetve a telekkimérések, mert az egész egyeztetési folyamatot újrakezdehetjük. Sajnos, ilyen vetülete is van az olyan komoly döntésnek, mint az egyházmegyéik kialakítása, ha arra úgy kerül sor, hogy az érintett településekkel, egyházközségekkel a javaslattevő püspökök nem egyeztetnek.

Neszméri Sándor

Dőrejárás hatodszor

Nem fogadta kegyeibe az idei dőrejárást – az időjárás. Nem úgy falunk polgárai, akik közül az eddiginél is többen öltöttek „maszkot”, hogy közvetlen részesei legyenek az egyre inkább meghonosodó, új hagyományunknak, s a zuhogó eső ellenére sokan várták a „tavasz hírnökeit” házaiknál, s ugyancsak sokan kísérték őket a 6,5 kilométer hosszú, csaknem három és félórás útkon. Az időjárás viszontagságait leginkább a kisleveletés – amit mi egymás közt csak bábuégetésnek becézünk – sínylette meg leginkább, akkor volt érezhető, hogy mégiscsak elriasztották az „ég lyukas csatornái” az embereket a közös szórakozástól – a hangulatos és látványos eseménynek a tavalyinál kevesebb résztvevője volt.

A gulyás azért elfogyott, s nemcsak azért, mert finom és ízletes volt, hanem azért is, mert a kultúrházban már nem tudott beavatkozni az időjárás rendezvényünk menetébe. Ennek megfelelően nagyszerűre sikeredett a bál, amely az idén talán a diszkó megnevezéssel jellemezhető leginkább, s a mintegy kétszáz vendég nagyszerűen érezte magát. Ez is erőt ad a szervezőknek, a Vöröskereszt helyi szervezete vezetőségének és tagjainak, valamint a segédkező „társzervezőnek”, a helyi Tűzoltószervezetnek ahhoz, hogy már most biztosra mondhassam: jövőre újra találkozunk!

A résztvevők nevében – és persze, a szervezőkben is – mondom azonban, hogy az idei rendezvény legmeghatóbb pillanatai közé tartozott, amikor a menetet megterített asztalokkal, siskával, teával, forralt borral és egyéb finomságokkal várta a helyi Nyugdíjasok Klubja. Nem számítottunk rá, hogy rendezvényünkkel ekkora örömet szerzünk nekik, ahogy arra sem, hogy köszönetük kifejezésének említett formájával hasonló nagy örömet szereznek ők nekünk. Ha azt mondom, hogy az egész dőrejárást már csak ezért a nem tervezett „egymásratalálásért” is érdemes volt megszervezni, azt hiszem, nem túlozok. Köszönet e szép gesztusért, ahogy köszönet mindenkinek, aki akár szervezőként, szereplőként vagy nézőként részese volt az idei dőrejárásnak. Mindezek után – úgy érzem – semmi reményteljesebbet nem lehet mondani, mint azt: viszontlátásra 2009-ben, a hetedik csallóközcsürtörtői dőrejáráson.

Szalay Alicia

Megkérdeztük

Nagy Tibort, a Csalóközsütörtökiek Szent Jakab Társaságának az elnökét

– **Mi lett a Guinness rekordok könyvébe szánt adventi koszorú sorsa?**

– Háromszor kerestük meg a Guinness rekordok londoni központját, kezdetben érdeklődtek kezdeményezésünk iránt, később azonban indoklás nélkül azt válaszolták, hogy nem foglalkoznak ezzel a kérdéssel. Viszont bizonylatot kaptunk a Szlovák Rekordok központjából, amely igazolja, hogy a 14,2 méter átmérőjű csallóközsütörtöki adventi koszorú 2007. december 27-ének napjával szlovákiai rekord lett, amit hivatalosan is nyilvántartanak immáron. Végül boldogok vagyunk és az egész Társaságunk nevében még egyszer köszönjük minden csallóközsütörtökinek és a környékbeli falvak, városok jóindulatú embe-
rének, hogy segítettek kezdeményezésünk megvalósításában. De az is öröm számunkra, hogy az adventi koszorú iránt nagy volt az érdeklődés falunkban és az egész környéken, s remélem, hogy az idén is sikerül megvalósítanunk ilyen vagy ehhez hasonló ötletet, amellyel szebbé, érdekesebbé, tartalmasabbá tudjuk tenni falunk életét.

– **Gratulálunk mi is a sikerhez, de úgy tudjuk, sikerült haladást elérni Társaságuk eredeti küldetésének – a műemléknek minősülő templom megmentése, megtartása – teljesítése kapcsán is. Miről van szó?**

– Januárban egy bizottságot hoztunk létre annak érdekében, hogy konkrét tervet dolgozzunk ki falunk legértékesebb műemlékének, templomunknak a felújítására, hiszen tudjuk, komoly anyagi kiadásokkal jár a munka, ahogy a harangöntés is, s mert annyi pénzünk nincs, hogy egyszerre tudjuk megrendelni az összes szükséges munkát, ütemtervre van szükség. A bizottságnak jómagamon kívül tagja lett Társaságunk részéről még Valacsay Szilveszter, Pfundtner József, Takács Márta és Feketevízi Erika, továbbá Öry Péter polgármester, Németh Róbert alpolgármester, és két képviselő, Tomanovič Rita és Kiss Ferenc. Velük közösen szerveztünk egy találkozót Parák László plébános úrnál a Nagyszombati Műemlékvédelmi Hivatal munkatársaival március 6-án, amelyen egyrészt azt állapítottuk meg, hogy az első és legsürgetőbb feladat a falak nedvesedésének a megszüntetése, tehát most

erre készülünk. Ugyanakkor szeretnénk, ha a Műemlékvédelmi Hivatal határozatban támogatná szándékainkat, ami biztosan megkönnyítené a későbbi ügyintézéseket.

– **Említette az anyagiak hiányát. Az elmúlt években a Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Társasága sikeresen szólította meg a polgárokat és a vállalkozókat adójuk két százalékának felajánlására. Készülnek-e ugyanerre az idén is és milyen egyéb elképzeléseik vannak ezen a téren?**

– Igen, az idén is várjuk számlaszámunkra az adók két százalékát, ezen kívül pedig most kérvényeztük a pénzügyminisztériumban, hogy engedélyezzen konkrét gyűjtést szervezni templomunkra. Amennyiben megkapjuk a minisztériumi engedélyt, azt tervezzük, hogy május hónap folyamán két szombaton tagjaink meglátogatják a falu minden háztartását, ha úgy tetszik családját, hogy felkérjük őket az adakozásra, mert azt hiszem, templomunk olyan érték, amelynek megmentése nemzetiességre és vallásra való tekintet nélkül valamennyi csallóközsütörtöki polgár dícséretére válna. **N.S.**

Gulyásra fel!

A Magyar Koalíció Pártja helyi szervezete és a Pro Civis Polgári Társulás az idén is megszervezi az immár hagyományosá vált gulyásfőző-versenyt s a hozzá kapcsolódó utcabált is. A rendezvényre április 26-án kerül sor, a sztárvendég ezúttal Babi Gabi lesz. A szervezők mindenkit szeretettel várnak.

Új szolgáltatás

A polgármesteri hivatal tisztelettel tudja Csallóközsütörtök polgáraival, hogy a nagymagyar gyógyszerzárral közösen új szolgáltatást indít. Beteg polgáraink az orvos által kiírt receptet vagy recepteket mostantól bedobhatják a rendelőintézetben, illetve a községháza előtt elhelyezett postaládába. A gyógyszereket aztán minden szerdán már a délelőtti órákban átvehetik a községi hivatalban. A gyógyszer átvételével kapcsolatos konkrét információkat a helyi hangosbeszélőn keresztül minden héten pontosítjuk.

Annyi minden történik ...

Annyi minden történik az emberekkel, hogy nehéz számontartani olykor még a legszebb emlékeket is. Például a Valentin-nap, ha úgy tetszik a február 14-én tartott Bálint-nap is ilyen. Merthogy ez a „szerelmesek napja“, de úgy is mondhatnánk, a szeretet napja. Igen, vannak olyanok is, akik azt mondják, ez is csak egy reklámfogás, hogy az emberek még többet költsenek a boltokban, de szerintem ez nem így van. Nem, mert Valintin napján tényleg elég egy egészen kis aprósággal – akár egy szál virággal is – megemlékezni szeretteinkről, hogy kölcsönösen örömet szerezzünk egymásnak.

Nem tudom, ki hogy volt vele, de én úgy láttam február 14-én, amikor kiléptem házunk kapuján, hogy Csallóközsütörtökben mindenütt sétáló szerelmesek vannak az utcákon. Talán mert jó lenne, ha a szerelem, a szeretet úthatná az embereket, s nemcsak magukat, másokat is szeretnének. Mert az sem igaz, hogy a Valentin-nap egy új találmány, igaz történet ugyanis az alapja.

Nos, akkor egy kis történelem – visszaemlékezésként az idej Valintin-napra!

Szent Valentin egy valós személy volt, római pap, aki a 13. században élt. Akkoriban Rómában II. Claudius császár uralkodott, aki igen harcias uralkodó volt. Olyannyira, hogy betiltotta a házasságot. Az volt ugyanis a véleménye, hogy amennyiben házasságra lép szeretett nőjével a fiatal férfi, nem megy el katonának, mert a családjáról akar gondoskodni, de ha bevonul is a seregekbe, nem harcol élete kockáztatásával, mert szeretteire vágyik. A fiatal szerelmesek, persze, házasságot szerettek volna kötni, tisztességesen, ember és Isten előtt, s a pap Valentin lett a „szerelmek megmentője“. A tilalom ellenére vállalta, hogy titokban összeházasítja a szerelmeseket. Amikor pedig II. Claudius császár erről tudomást szerzett, bebörtönöztette, megkínozta a papot, végül pedig kivégeztette. Az emberek és az „égi hatalmak“ azonban nem felejtették el tetteit, szentté avatták őt, s bár ritkán emlékeznek rá a házasság, nem árt tudniuk: Szent Valentinnak is köszönhető, hogy a szerelmesek végső és szent frigyét, a házasság intézményét neki is köszönhetjük.

Ezért én csak annyit kívánok mindenkinek: sok Valintin-napot (szeretet és szerelmet) éljen meg életében.

Mucska Annamária,
7. osztályos tanuló

Iskolánkról a szabadságharc idején

“A filiális községekben nincs iskola, csak az anyaközségben (Csütörtökben), ez is javításra szorul. Felszerelése silány, kis helyiség található benne, mely a kántortanító lakása és egy másik helyiség, mely az iskolaterem. Ennek egész felszerelése: két hosszú asztal, négy pad és egy kisebb tábla. Az iskolaépületet mostanáig teljesen és egyedül a város közössége tartotta fenn, de elégtelennek bizonyulván, a fenséges királyi rendeletek értelmében az iskola és annak fenntartása körül felmerült terhek arányos viselésére a plébános a filiabelieket is több alkalommal felszólította, de mindezekig hiába. Most e közbejött vizitáció alkalmával úgy határozott, hogy a jövőben a kántortanítói és iskolai épületek javításához és bővítéséhez, miután a földesurakat is kellő tisztelettel és előzőleg kérte erre, nemcsak a város lakói, hanem a filiák lakói is arányosan kiegészítő szolgáltatást teljesítenek.”

Részlet a Pogány-féle kánoni vizitációból. (A filiák a Csallóközcsütörtök városához tartozó majorok – Erzsébetmajor, Annamajor, Németsók, Vörösmajor, Józsefmajor és Fakómajor – egyházi megnevezése volt.)

“A tanítómester ekkor a vajkai származású, 37 éves Takács Béla volt. Nemcsak a gyermekek oktatását végezte, a község jegyzője is volt, és a templomban orgonált. (...) Az iskolát csak katolikus gyermekek látogatták. Számuk évről-évre változott. Az általános iskola elvégzése még nem volt ebben a korban kötelező. 1846-ban az alsós iskolások száma 35, a felsősöké 25 volt, tehát az egész plébánia területén 60 gyermek járt iskolába. Lányok és fiúk együtt tanultak, segédtanító ekkor még nem volt.”

Sill Ferenc: Csütörtök mezőváros története

Elődeink szokásairól

“A csuf innegről, farsangról szólok, Mennyi bolondság ott vagon, tudjátok... Senki ne féljen akkor részegségtől, Gonosz gyilkosságtól, fertelmes élettől...”

A lopkodással összegyűjtött élelmiszert elárverezték a **farsangi bálban**. A lányoslegényes házaknál furfangosan kellett a kiszemelt ötleteket ellopni, hogy a ház tagjai ne ismerjék fel az árveréskor. A mulatság már farsang vasárnapján megkezdődött és három napig tartott. Kedden már a mulatozó legényeknek pénzre volt szükségük. Ezt a hiányt pótolták az árverésből megmaradt pénzeszegekből. Ezekben a napokban szinte minden háznál három napra elegendő farsangi fánkot (siskát) sütöttek.

A **nagybójt** szoros értelemben a böjtölés ideje volt. Húst régebben egyáltalán nem fogyasztottak, még zsírral sem főztek, csak olajjal vagy főleg vajjal. A nagyhét három utolsó napja fél-ünnep számba ment. A templomi szokások lényegét tekintve ezek az egyházi előírások szerint alakultak. Az egykori mezővárosi fegyveres erők helyett a tűzoltóság vigyázott a Szentsírnál nagypénteken és nagyszombaton. A feltámadási körmenet ilyen hangulati előkészítés után, főleg ha az időjárás is kedvező volt, valóban húsvéti örömet fejtett ki.

Húsvét ünnepének hajnalig az asszonyok a “Fájdalmas Képnél” virrasztották át az éjszakát. Húsvét napján a már előbb megfestett piros tojást szokták ajándékozni rokonoknak és ismerősöknek.

Húsvéthétfőn kútból merített vödör vízzel öntözték a legények. Rejtőzködve, lopkodva közelítették meg a lányos házakat és az ágyban is leöntötték a lányt, ha még hajnalban ott találták. Egyébként ott locsolták le a lányokat, ahol értékapták. A locsoló legényeket borral szokták megkínálni.

Pünkösdkor, pontosabban Pünkösckedden már nem volt meg az a régi szokás, amiről Bél Mátyás emlékezik meg, hogy a csütörtökiek körmenetileg vonultak át Erzsébetmajorba a megválasztott pünkösdi király vezetésével. Pünkösdi királyválasztásról már a legidősebb emberek sem tudnak. Ez a szokás tehát teljesen feledésbe merült. Viszont feljegyezhetek egy szép éneket, ami sokban hasonlít a Kodály Zoltán által feldolgozott “Pünkösdlőre”:

“A Pünkösdknek jeles napján Szentlélek Isten küldetik Erősíteni szívüket az Apostoloknak”

(Sill Ferenc gyűjtése és jegyzetei alapján)

Újszülötteink

Valacsay Eszter 2007. október 13.
Fröhlich Jázmin 2007. december 10.
Gasperek Sophia 2007. december 29.
Darvas Dominik 2008. február 17.

Fájdalommal búcsúztattuk

Helena Kovácsová

Elköltöztek falunkból

Pásztorová Alena - Dunaszerdahely
Pásztorová Marta - Dunaszerdahely

Bejelentkeztek községünkbe

Jana Satinová - Bratislava
Michaela Satinová - Bratislava
Leila Moravcová - Bratislava
Markotánová Zuzana - Hrnčiarске
Zalužany
Ághová Kristína - Hrnčiarске Zalužany
Martin Šatka - Bratislava
Margit Reicher - Lég

Tisztelt Olvasónk!

Szlovákiában az idén is dönthetnek az adófizető polgárok és vállalatok (természetes és jogi személyek) befizetett adójuk két százalékának felhasználásáról. Községünkben a szerkesztőségnek eljuttatott dokumentumok szerint négy szervezet jogosult a két százalékos felajánlás fogadására, amelyek a következők:

Združenie maďarských rodičov na Slovensku

IČO/SID: 35626356/106

Telovýchovná jednota ŠM Štvrťok na Ostrove

IČO: 31822444

Združenie maď' rodičov na Slovensku, Materská škola s VJM

IČO/SID: 35626356/012

Občianske združenie Spoločnosť Štvrťočanov Svätého Jakuba

IČO/SID: 37985639

Nevezett szervezeteink vezetői előre is köszönik adományait.

HÍRNÖK – a csallóközcsütörtökies lapja. Kiadja a Csallóközcsütörtökies Polgármesteri Hivatal.

Felelős kiadó: Óry Péter, polgármester. Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor.

A szám munkatársai: Feketevízi Erika, Parák László, Sill Zsuzsanna, Szalay

Alica, Veréb Károly. Műszaki szerkesztő: Németh Árpád.

Regisztrációs szám: OÚ Dunajská Streda 4/2003

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeket, valamint a közlésre szánt írásokat olvasóink a polgármester titkárságán adhatják le félfogadási napokon.

SPRAVODAJ – občasník Štvrťočanov. Vydáva Obecny úrad Štvrťok na Ostrove.

Zodpovedný vydavateľ: Péter Óry, starosta obce.

Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri. Na tomto čísle spolupracovali: Erika

Feketevízi, László Parák, Zsuzsanna Sill, Alica Szalayová.

Technický redaktor: Árpád Németh.

Registračné číslo: OÚ Dunajská Streda 4/2003

Pripomienky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku môžete odovzdať na sekretariáte starostu obce v stránkových dňoch.

Szórakoztatni a nézőket

Remek eredményt ért el a csallóközsütörtöki felnőtt labdarúgó csapat a bajnokság félidejében rendezett járási téli teremfoci-tornán. A járási I. osztályt vezető négy csapat versengéséből győztesen került ki, miután a döntőbe jutásért folyó közdelemben előbb megverte Bacsfa csapatát, majd a döntőben az Ekecs-Apacaszakállos ellen (az elődöntőben a légiéket verték ki) 1:0 arányban diadalmaskodott. Csapatunk győzelmével első alkalommal nyerte el a Járási Labdarúgó Szövetség által alapított és meghirdetett „téli” kupát.

Az eseményről még az országos napilapok is beszámoltak megemlékezve arról a „hagyományról”, hogy a téli kupa győztese most már évek óta sikeres a tavaszi fordulókban, olyannyira, hogy megnyeri a járási első osztályú bajnokságot és feljut az ötödik ligába. „Amennyiben ez valóban hagyománnyá vált a járási bajnokság és a téli kupa összefüggésében, akkor valószínűleg ebben az évben megszakad ez a tradíció” – nyilatkozta a Hírnöknek Veréb Károly, a helyi fociklub elnöke. „Reálisan kell látnunk a helyzetet, örülök annak, hogy csapatunk az élmezőnyben tanyázik, s mint a téli torna is mutatja, gyakorlatilag bármelyik ellenfelünkkel képesek vagyunk győzni. Véleményem szerint azonban ez még nem elég ahhoz, hogy az ötödik ligában is közönségcsalogató eredményeket tudnánk elérni nézőszórakoztató játékkal, merthogy nekünk egyelőre ez a célunk. Az, hogy agyonszenvedett meccseken küszködünk a középmezőnyért, netán a kiesés elen küzdve izguljunk minden pontért, ennek ezen a szinten nem lenne értelme” – magyarázta aztán álláspontját az elnök.

Veréb Károly szerint sokkal komolyabb feladata a sportvezetésnek,

de a csapatoknak, játékosoknak is, hogy biztos alapot teremtsenek a faluban a labdarúgásban. Mert „sajnos az a helyzet, hogy még szórakozásnak is kevesen választják a fiatalok közül. A téli időszakban az általános iskola vezetésével közösen biztosítottuk a focizás lehetőségét a tornateremben. Örömrökre szolgált, hogy sokan jöttek el, s nemcsak a felnőtt csapat tagjai, hanem az ifisták és a kölyökcsapat is rendszeresen részt vett a szombati foglalkozásokon. Már-már azt hittem, áttörést sikerült elérnünk a hozzáállásban, de a szabadban megtartott edzések, a közvetlen felkészülés a tavaszi idényre visszazökkentett az évek óta tapasztalt valóságunkba: amíg télen 10-14 ifista is eljárt a tornaterembe, az alapozó edzésekbe rapszodikus részvétellel 6-8 játékos kapcsolódik be, hasonlóan csökkent a kölyökcsapat iránti érdeklődés is. Addig, amíg a foci csak ilyen vonzerő a falu fiataljai számára, semmi értelme felerőszakolni a felnőtt csapatot az ötödik ligába.” Ráadásul – tájékoztat az elnök – meggyengült az „első csapat”, hiszen Hromada László és Puss Marián vendégjátékos lesz Kisfaludon, illetve Jányokon, s bár visszajött a csapatba Sabóó Marek, aki az előkészületi mérkőzéseken nagyon jó formát mutatott, összességében némelyest gyöngült a csapat a tavaszi folytatás előtt. „Vagyis az őszelel megfogalmazott célok nem változnak, a 3-6-ik hely valamelyikét szeretnénk megszerezni, de jó, tetszetős és eredményes játékkal. Ezzel a céllal és szándékkal várjuk szurkolóinkat s reméljük, a tavaszi mérkőzéseinkre is szép számban látogatnak majd ki” – zárta lapunknak adott nyilatkozatát Veréb Károly sportelnök.

(*neszméri*)

Eredményeink

A kölyökcsapat — amelynek edzője ifj. Kállay Tomáš — a tornateremben heti kétszeri edzéssel készült a tavaszi idényre, a füves pályán március 15-én kezdődtek az edzések, heti három alkalommal, szerdán, pénteken és szombaton gyakorolnak legkisebb labdarúgóink. Az edzésekre nagy szeretettel várjuk az 1999-ben született és az annál fiatalabb tehetségeket. A felkészülés során elért eredményeink:

Štvrtek - Nové Zámky	0:3
Štvrtek - Blatná na ostrove	0:1
Štvrtek - Holice	0:0
Štvrtek - Šamorín	0:3
Štvrtek - Čenkovce	1:2
Štvrtek - Padáň	0:1

Az ifjúsági csapatot a tavaszi idényre is Frano František edző készítette fel. Az ifjúságiak a téli időszakban szintén a tornateremben edzettek, ők azonban már február 2-ától a szabadban gyakorolnak, előkészületi mérkőzéseiket is a nagypályán játszották.

Kostolné Kračany - Štvrtek	5:2
Štvrtek - Čenkovce	4:4

Góllövők: Jozaniak Ondrej (2), Mogrovics Péter (2), Koller Mihály, Hajdú László

A felnőtt csapatot továbbra is Kállay Tomáš (senior) vezeti, akinek a munkájával az egyesület vezetősége felelősebb elégedett. A csapat február 2-án kezdte meg a felkészülést a tavaszi idényre, az előkészületi mérkőzések eredményei megnyugtatóak.

Štvrtek - Budmerice	3:1
Baník Pezinok - Štvrtek	4:6
Štvrtek - Viničné	5:1
Štvrtek - GFC Grnava	1:2
Štvrtek - Modra	0:0

Góllövők: Sabóó (6), Mogrovics (2), Puss, Varga (3), Hornák (2) és Müller.